

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 10P/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314200242
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Kosorínová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4314200242.6

Rozhodnutie

Okresný súd v Leviciach sudkyňou Mgr. Janou Kosorínovou, vo veci starostlivosti o L.. M. L., M.. XX.X. XXXX, v konaní zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, z rodičov: M. Q., M.. XX.X.XXXX, Q. Š. XXX, A..Č.. Ú., M. - K., F. XXX XXX, U. XXC a L. L., M.. XX.XX. XXXX, Q. Š. XXX, A..Č.. Ú. Ž., F. R. XX o nariadenie ústavnej starostlivosti, za účasti Okresného prokurátora v Leviciach, takto

rozhodol:

Súd u L.. M., M.. XX.X. XXXX n a r i a d' u j e ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v R. R. Ž., W. XXX.

Každý z rodičov je p o v i n ý prispievať na výživu mal. dieťaťa sumou zodpovedajúcou 30% sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa vždy do 25.ho dňa toho-ktorého mesiaca vopred na účet R. R. Ž., W.Á. XXX počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 7.1. 2014 strýko maloletého I. Q., M.. XX.X. XXXX podal na tunajší súd návrh na zverenie mal. dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti z dôvodu, že obaja rodičia nastúpili výkon trestu odňatia slobody. Uznesením zo dňa 28.1. 2014 č.k. 10P/2/2017-15 bol maloletý predbežne zverený do jeho náhradnej osobnej starostlivosti. Z dôvodu späťvzatia návrhu súd uznesením zo dňa 11.6. 2014, č.k. 10P/2/2014-43 konanie v časti o zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti zastavil.

V priebehu konania Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice podal návrh na nariadenie ústavnej starostlivosti u L.. M.. Poukázal na to, že po nástupe rodičov do výkonu trestu starostlivosť o dieťa prevzal brat matky I. Q.. Tento však odmietol ďalšiu starostlivosť o maloletého, nakoľko mal. Nikolas nechodil do školy a mal. obavu z trestného stíhania.

Súd rozhodol v neprítomnosti rodičov, ktorí boli riadne a včas predvolaní, t.č. sú obidvaja vo výkone trestu.

Kolízny opatrovník navrhol u maloletého nariadiť ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v detskom domove Ž.. Zo strany rodičov navrhol určiť primerané výživné. Poukázal na to, že strýko dieťaťa, ktorému bol L.. M. zverený do starostlivosti predbežne svoj návrh vzal späť v celom rozsahu.

Okresný prokurátor s poukazom na vykonané dokazovania ako aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka navrhol u maloletého nariadiť ústavnú starostlivosť. Uviedol, že v súčasnosti je takéto rozhodnutie v záujme dieťaťa, keď rodičia sú obaja vo výkone trestu a nie je z náma osoba, ktorá by bola ochotná starostlivosť o dieťa prevziať. Zároveň navrhol zo strany rodičov určiť výživné primerane ich možnostiam a schopnostiam.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

L.. M. pochádza z mimomanželského pomeru. Rodičia mal. dieťa ako i jeho súrodencov L.. L., M.. XX.X. XXXX J. F., M.. XX.X. XXXX vychovávali osobne. Otec dieťaťa bol trestným rozkazom okresného súdu Levice zo dňa 12.3. 2013, č.k. 1T/32/2013-41 uznaný vinným z marenia výkonu úradného rozhodnutia a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov (predtým bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom OS Levice zo dňa 27.9. 2012, P.S.. XT/XX/XXXX na trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov, ktorého výkon maril). Nachádza sa vo výkone trestu Ú. Ž., na výkon trestu nastúpil 14.8. 2013. Následne i matka maloletého bola trestným rozkazom tunajšieho súdu uznaná za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže a bol jej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dva roky, ktorého výkon nastúpila dňa 2.1. 2014.

Na návrh I. Q. (brat matky maloletého) súd L.. M. predbežne odovzdal do jeho náhradnej osobnej starostlivosti (uznesenie zo dňa 28.1. 2014, č.k. 10P/2/2014-15), nakoľko ako príbuzný prejavil ochotu o maloletého sa postarať počas výkonu trestu jeho rodičov. Uznesením zo dňa 16.4. 2014, č.k. 10P/2/2014-29 súd mal. Nikolasa odovzdal do starostlivosti Krízového strediska „ SOS“ Hurbanovo z dôvodu, že síce maloletý strýka v domácom prostredí rešpektoval, avšak tento pre nechotu dieťaťa nevedel zabezpečiť plnenie povinnej školskej dochádzky dieťaťa. Z obavy pred trestným stíhaním strýko I. Q. návrh na zverenie maloletého do svojej náhradnej osobnej starostlivosti zobral späť a v tejto časti súd uznesením zo dňa 11.6. 2014 č.k. 10P/2/2014-43 konanie zastavil. I súrodenci maloletého sa nachádzajú v súčasnosti na základe predbežného opatrenia v starostlivosti Krízového strediska „SOS“ Hurbanovo.

Zo správy základnej školy s UJM Želiezovce vyplýva, že od nástupu matky do výkonu trestu sa L.. M. v škole objavil 22.1. 2014 (predtým v prvom polroku školu nenavštevoval vôbec, okrem prvého septembrového týždňa). Naposledy bol v škole začiatkom marca 2014.

Rodičia dieťaťa vo výkone trestu nie sú pracovne zaradení, ktorá skutočnosť vyplýva zo správ príslušných ústavov na výkon trestu odňatia slobody. Pred nástupom výkonu trestu boli obidvaja rodičia dieťaťa nezamestnaní.

Podľa § 54 odsek 1 Zákona o rodine náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 54 odsek 2 Zákona o rodine súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 odsek 4 Zákona o rodine súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Podľa § 54 odsek 5 Zákona o rodine súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Podľa § 55 odsek 3 Zákona o rodine súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 81 odsek 2 Zákona o rodine súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Podľa § 155 odsek 3 O.s.p. výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť aj iným nezameniteľným spôsobom než vyčíslením, najmä s odkazom na presný spôsob určenia vyplývajúci z osobitného predpisu.

Súd u L.. M. nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodu, že obaja rodičia dieťaťa vykonávajú trest odňatia slobody, a teda nie sú spôsobilí o maloletého sa starať osobne. V súčasnosti ako to vyplýva z vyjadrenia kolízneho opatrovníka, nie je známa osoba, ktorá by bola ochotná o dieťa sa postarať či už formou náhradnej osobnej resp. pestúnskej starostlivosti. I napriek záujmu strýka o maloletého, ktorému dieťa i bolo predbežne zverené do starostlivosti, tento nie je ochotný sa naďalej G. L.. M. postarať pre jeho negatívny postoj k plneniu si povinnej školskej dochádzky, čím strýka vystavuje možnému trestnému stíhaniu za prečin ohrozovania mravnej výchovy dieťaťa. Nakoľko maloletý sa ocitol bez starostlivosti

rodičov resp. inej dospeljej osoby, je v súčasnosti nariadenie ústavnej starostlivosti celkom v jeho záujme.

Zo strany rodičov súd určil výživné v súlade s § 62 odsek 3 Zákona o rodine, teda vo výške zodpovedajúcej 30% sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa. Takto určené výživné v súčasnosti predstavuje 27,13 eur a je povinný ho platiť každý rodič bez ohľadu na svojej možnosti, schopnosti a majetkové pomery. Pri určení výživného súd prihliadol na odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré sú však limitované možnosťami a schopnosťami rodičov i prihliadnuc na ich ďalšie vyživovacie povinnosti.

O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 146 odsek 1 písm. a) O.s.p., nakoľko sa jedná o konanie vo veci starostlivosti o maloletých, ktoré môže súd začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre, v troch písomných vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, označenie mena, zamestnania a bydliska

účastníkov, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu opovažuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Rozsudok v časti o výživnom je predbežne vykonateľný.